

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 27Cb/106/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1107219891
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Bednarčík
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1107219891.18

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v spore žalobcu: Creditor BETA, s. r. o., so sídlom Štúrova 13, 811 02 Bratislava, IČO: 35 897 538, zast.: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: MOL HUNGARIAN OIL AND GAS PUBLIC LIMITED COMPANY, so sídlom Október huszonharmadika u. 18, H-1117 Budapest, Maďarská republika, zast.: Ružička Csekes s. r. o., so sídlom Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava, IČO: 36 863 360, v konaní o zaplatenie 3.067.647,68 eur s príslušenstvom,

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 15.06.2007 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.067.647,68 eur s príslušenstvom. Okresný súd Bratislava I, ako súd prvej inštancie, medzitymným rozsudkom zo dňa 31.03.2014, č.k. 27 Cb 106/2007-1699 rozhodol, že základ nároku žalobcu voči žalovanému na náhradu škody za porušenie povinnosti žalovaným vyplývajúcim zo zákona o cenných papieroch je dôvodný. Predmetné rozhodnutie potvrdil Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 07.12.2016, č.k. 8 Cob 216/2014-1971. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 28.12.2020, sp. zn. 2 Obdo 10/2018 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.12.2016, č. k. 8Cob/216/2014-1971 v spojení s medzitymným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 31. marca 2014, č. k. 27Cb/I 06/2007-1699 a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

2. V odôvodnení predmetného rozhodnutia dovolací súd uviedol, že „v tomto konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 27Cb/106/2007 si žalobca uplatnil voči žalovanému náhradu „zvyšnej časti“ abstraktného ušlého zisku, ktorý nebol uplatnený v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I pod spis. zn. 32Cb/424/2005 s odôvodnením, že s omeškaním vyplatené peňažné prostriedky od žalovaného mohol investovať nielen do štátnych poštových poukážok, ale aj do akcií emitenta SLOVNAFT, a.s., resp. do akciových trhov s akciovým indexom nárastu zhodnotenia v okolitých štátoch Európskej únie vo výške 15 % per annum (oproti výnosnosti pokladničných poukážok vo výške 5,14 % per annum). Dovolací súd konštatuje, že pri hypotéze založenej na investovaní včas nevyplatených prostriedkov do štátnych pokladničných poukážok, dochádza k spotrebovaniu týchto nevyplatených peňažných prostriedkov a nie je ich možné opätovne zhodnotiť investíciou do akcií. Z uvedeného dôvodu sa javí, že základ konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 32Cb/424/2005 je totožný so základom konania vedeného pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 27Cb/106/2007, nakoľko pri rovnakých skutkových tvrdeniach sa vychádza z hypotézy investovania totožných nevyplatených peňažných prostriedkov od žalovaného za obdobie od 01.07.2003 do 30.01.2004“ (bližšie pozri body 96-99 uznesenia Najvyššieho súdu SR).

3. Vzhľadom na uvedené dovolací súd v zrušujúcom uznesení uložil súdu prvej inštancie povinnosť sa v prvom rade zaoberať a ustáliť predmet konania, ktorý je založený ušlým ziskom, ktorý mal vzniknúť opätovným investovaním do akcií za peňažné prostriedky, ktoré boli už investované skôr, a to do štátnych pokladničných poukážok.

4. Podľa § 455 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

5. Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

6. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

8. Súd viazaný právnym názorom vysloveným v citovanom rozhodnutí Najvyššieho súdu pristúpil k preskúmaniu predmetu konania sp. zn. 27 Cb 106/2007 v porovnaní s predmetom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 32 Cb 424/2005, právoplatne skončenom dňa 09.06.2009 a dospel k záveru, že prejednaníu a rozhodnutiu v predmetnej veci bráni prekážka rozhodnutej veci (res iudicata).

9. V zmysle vyjadreného názoru Najvyššieho súdu SR vyjadrený v bode 96 odôvodnenia uznesenia, je zrejmé, že „prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké, alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku)“.

10. V tomto smere súd dopĺňa názor Najvyššieho súdu SR, keďže pri posudzovaní totožnosti predmetu sporového konania sa berú do úvahy žalobný návrh a skutkový základ, z ktorého strana sporu odvodzuje svoj nárok. Je potrebné zdôrazniť, že z hľadiska žalobného návrhu nie je dôležitá totožnosť v zmysle identických formulácií použitých v žalobách, ale je potrebné vychádzať z toho, čoho sa žalobca domáha z obsahovej stránky.

11. Najvyšší súd SR v samotnom uznesení sp. zn. 2 Obdo 10/2018 skonštatoval, že predmetom konania vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 32Cb/424/2005 bol abstraktný ušlý zisk zodpovedajúci miere zhodnotenia 5,14 % per annum, t. j. miere priemernej výnosnosti štátnych pokladničných poukážok, do ktorých mohol žalobca (resp. bývalí akcionári žalovaného) investovať nevyplatené peňažné prostriedky od emitenta SLOVNAFT, a.s.. Predmetom konania v predmetnej veci sp. zn. 27 Cb 106/2007, tak ako ho označil žalobca je náhrada „zvyšnej časti“ abstraktného ušlého zisku, ktorý nebol uplatnený v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 32 Cb 424/2005 s odôvodnením, že s omeškaním vyplatené peňažné prostriedky od žalovaného mohol investovať nielen do štátnych poštových poukážok, ale aj do akcií emitenta SLOVNAFT, a.s., resp. do akciových trhov s akciovým indexom nárastu zhodnotenia v okolitých štátoch Európskej únie vo výške 15 % per annum (oproti výnosnosti pokladničných poukážok vo výške 5,14 % per annum).

12. Inak povedané, predmetom tohto konania je nárok žalobcu na náhradu ušlého zisku v podobe výnosu z finančných prostriedkov, ktoré pôvodní akcionári nemohli počas doby omeškania (od 01.07.2003 do 30.01.2004) investovať pre nich obvyklým spôsobom v dôsledku porušenia povinnosti žalovaného pri povinnej ponuke na prevzatie akcií spoločnosti SLOVNAFT, ktoré žalobca nadobudol postúpením. Mieru tohto zhodnotenia určili v zmysle § 381 ObZ vo výške 15 % p.a. V tomto smere žalobca tvrdil, že

si uplatňuje len „zvyšok nároku na náhradu škody“, keďže v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 32 Cb 424/2005 si uplatnil voči žalovanému pohľadávku na náhradu „časti“ škody spôsobenej porušením povinnosti žalovaného akcionárom spoločnosti SLOVNAFT, pričom v tom konaní bola pri vyčíslení abstraktného ušlého zisku použitá mimoriadne konzervatívna miera zhodnotenia peňažných prostriedkov za obdobie, v ktorom akcionári nemohli tieto peňažné prostriedky zhodnocovať.

13. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca si voči žalovanému v predmetnom konaní uplatňuje ušlý zisk z toho istého právneho dôvodu na základe tých istých skutkových okolností ako v konaní sp. zn. 32 Cb 424/2005, avšak založený na inej hypotéze nakladania s finančnými prostriedkami. Rozdiel v hypotéze v podobe nakladania s peňažnými prostriedkami však neznamená uplatňovanie zvyšku nároku na náhradu ušlého zisku, ale ide o špekuláciu žalobcu založenú výlučne na domnienkach, akými ďalšími spôsobmi mohli akcionári nevyplatené finančné prostriedky investovať. Nie je možné opomenúť tú skutočnosť, že žalobca si nárok na ušlý zisk uplatnil v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 424/2005, keď v tomto konaní tvrdil, že tieto finančné prostriedky mohol investovať so zhodnotením 5,14 % per annum, a preto nie je celkom zrejmé, akým spôsobom by žalobca, ak by nešlo len o hypotézu, už raz investované finančné prostriedky opätovne v rovnakom čase zhodnotil, avšak s vyššou mierou výnosnosti (ak ich už raz celé investoval). Vzhľadom na uvedené tunajší súd dospel k záveru, že vo vyššie spomenutých sporoch nejde len o totožnosť strán konania, ale aj o totožnosť skutku, keď žalobca uplatňoval ušlý zisk v podobe výnosu z nevyplatených finančných prostriedkov v období od 01. 07. 2003 do 30. 01. 2004 v dôsledku nesplnenia povinnosti žalovaného podľa § 114 ods. 3 zákona o cenných papieroch. Skutočnosť, že žalobca by bol býval investoval predmetné finančné prostriedky do akciových trhov v zahraničí, na ktorých by dosiahol vyššiu mieru zhodnotenia, je len jedným z možných spôsobov investovania, keďže navyše v inom konaní si žalobca uplatnil práve nárok na ušlý zisk v podobe výnosov investovania identických finančných prostriedkov.

14. Súd konštatuje, že s ohľadom na vyššie uvedené konaniu bráni neodstrániteľná vada, a to prekážka už raz právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) vedenej na tunajšom súde sp. zn. 32Cb 424/2005, pričom sa jedná o konanie tých istých strán sporu s totožným predmetom konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex officio. Ide o procesné vyjadrenie ústavnoprávnej zásady ne bis in idem, teda nie dvakrát o tej istej veci. Vzhľadom na uvedené súd predmetné konanie zastavil.

15. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

16. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Pri zastavení sporového konania súd skúma procesnú zodpovednosť za jeho zastavenie. Súd skúmal procesné zavinenie strán konania na zastavení predmetného sporu v zmysle § 256 ods. 1 CSP a zistil, že žalobca zavinil zastavenie konania tým, že podal predmetnú žalobu dňa 15. 06. 2007, a to aj napriek tomu, že už predtým podal žalobu v spore vedenom pod sp. zn. 32 Cb 424/2005 dňa 06. 10. 2005 v totožnej veci, ktorá bola právoplatne rozhodnutá dňa 09. 06. 2009, a ktorá tvorí prekážku rei iudicate. Vzhľadom na uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie bude predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave. V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie musí byť podpísané a datované, musí byť predložené s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis

zostal na súde a aby každá strana dostala jeden rovnopis, inak budú vyhotovené kópie odvolania a jeho príloh na trovy strany podávajúcej odvolanie.